

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿ص وَالْقُرْآنِ ذِي الذِّكْرِ * بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي عِزَّةٍ وَشِقَاقٍ * كَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ فَنَادَوْا وَوَلَّتَ حِينٌ مَنَّاصٍ * وَعَجِبُوا أَنْ جَاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِنْهُمْ وَقَالَ الْكَافِرُونَ هَذَا سَاحِرٌ كَذَّابٌ * أَجَعَلَ الْإِلَهَةَ إِلَهًا وَاحِدًا إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عُجَابٌ * وَانطَلَقَ الْمَلَأُ مِنْهُمْ أَنْ امشُوا وَاصْبِرُوا عَلَى آلِهَتِكُمْ إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ يُرَادُ * مَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي الْمِلَّةِ الْآخِرَةِ إِنْ هَذَا إِلَّا اخْتِلَاقٌ * أَأَنْزَلَ عَلَيْهِ الذِّكْرُ مِنْ بَيْنِنَا بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ مِنْ ذِكْرِي بَلْ لَمَّا يَدُوقُوا عَذَابَ * أَمْ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَحْمَةِ رَبِّكَ الْعَزِيزِ الْوَهَّابِ * أَمْ لَهُمْ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فَلْيَرْتَقُوا فِي الْأَسْبَابِ * جُنُدٌ مَا هُنَالِكَ مَهْزُومٌ مِنَ الْأَحْزَابِ * كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَعَادٌ وَفِرْعَوْنُ ذُو الْأَوْتَادِ * وَثَمُودُ وَقَوْمُ لُوطٍ وَأَصْحَابُ الْأَيْكَةِ أُولَئِكَ الْأَحْزَابُ * إِنْ كُلُّ إِلَّا كَذَّبَ الرَّسُلَ فَحَقَّ عِقَابِ * وَمَا يَنْظُرُ هَؤُلَاءِ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً مَّا لَهَا مِنْ فَوَاقٍ * وَقَالُوا رَبَّنَا عَجَّلْ لَنَا قِطْنًا قَبْلَ يَوْمِ الْحِسَابِ * اصْبِرْ عَلَى مَا يَقُولُونَ وَاذْكُرْ عَبْدَنَا دَاوُودَ ذَا الْأَيْدِ إِنَّهُ أَوَّابٌ * إِنَّا سَخَّرْنَا الْجِبَالَ مَعَهُ يُسَبِّحْنَ بِالْعَشِيِّ وَالْإِشْرَاقِ * وَالطَّيْرِ مَحْشُورَةً كُلٌّ لَهُ أَوَّابٌ * وَشَدَدْنَا مُلْكَهُ وَأَتَيْنَاهُ الْحِكْمَةَ وَفَصَّلَ الْخِطَابِ﴾. (۱)

(ص سوگند به قرآن پر اندرز * آری آنان که کفر ورزیدند در سرکشی و ستیزه‌اند * چه بسیار نسل‌ها که پیش از ایشان هلاک کردیم که [ما را] به فریاد خواندند و [لی] دیگر مجال گریز نبود * و از این که هشدار دهنده‌ای از خودشان برایشان آمده در شگفتند و کافران می‌گویند این ساحری شیاد است * آیا خدایان [متعدد] را خدای واحدی قرار داده این واقعا چیز عجیبی است * و بزرگان‌شان روان شدند [و گفتند] بروید و بر خدایان خود ایستادگی نمایید که این امر قطعاً هدف [ما]ست * [از طرفی] این [مطلب] را در آیین اخیر [عیسوی هم] نشنیده‌ایم، این [ادعاء] جز دروغ باقی نیست * آیا از میان ما قرآن بر او نازل شده است، [نه] بلکه آنان در باره قرآن من دو دلدند، [نه] بلکه هنوز عذاب [مرا] نچشیده‌اند * آیا گنجینه‌های رحمت پروردگار ارجمند بسیار بخشنده تو نزد ایشان است * آیا فرمانروای آسمان‌ها و زمین و آن‌چه میان آن دو است از آن ایشان است، [اگر چنین است] پس [با چنگ زدن] در آن اسباب

بیانیهی براءت ۱۳ مرجب

به بالا روند * این سپاهک دسته های دشمن در آنجا در هم شکستنی اند * پیش از ایشان قوم نوح و عاد و فرعون صاحب [عمارت و] خرگاه ها تکذیب کردند * و ثمود و قوم لوط و اصحاب ایکه آنها دسته های مخالف بودند * هیچ کدام نبودند که پیامبران را تکذیب نکنند، پس عقوبت سزاوار آمد * و اینان جز یک فریاد را انتظار نمی برند که هیچ [بجال] سر خاراندنی در آن نیست * و گفتند پروردگارا پیش از روز حساب بهره ما را [از عذاب] به شتاب به ما بده * بر آنچه می گویند صبر کن و داوود بنده ما را که دارای امکانات بود به یاد آور آری او بسیار بازگشت کننده بود * ما کوه ها را با او مُسَخَّر ساختیم، [که] شامگاهان و بامدادان خداوند را نیایش می کردند * و پرندگان را از هر سو [بر او] گرد [آوردیم] همگی [به نوای دلنوازش] به سوی او بازگشت کننده بودند * و پادشاهیش را استوار کردیم و او را حکمت و کلام فیصله دهنده عطاء کردیم).

حمد و سپاس خدا بر نعمت هایش، و نبره گی بلایش

همانا برای کسی که دو دیده اش بیناست، بامداد روشن و هویداست، و امر قائم آل محمد صلی الله علیه و آله همانند خورشید در سینه ی آسمان آشکار گشته، برای حق طلب هیچ امر پوشیده ای در آن وجود ندارد.

ای علمای شیعه، امروز کسی به سوی شما آمده است که او را می شناسید همان گونه که پسران خود را می شناسید و امر او با روایات صحیح آل محمد صلی الله علیه و آله بر شما پوشیده نیست، آیا منکر آن می شوید که علمای یهود و نصاری (خداوند لعنت شان کند) هرگز تابع و پیرو محمد صلی الله علیه و آله نشدند، زیرا که ایشان صلی الله علیه و آله در کتاب هایشان با اسم و صفت ذکر شده بود که از فاران خارج می شود، و با این امر آنان را محاجه نمی کنید؟! پس به کتاب هایتان بازگردید و خود را مورد حساب قرار دهید.

همانا جدّم رسول الله صلی الله علیه و آله بشارت مرا به شما داد، و مرا با نام و صفت در وصیت خویش ذکر کرد، و وصیت با اسناد صحیح که علمای شیعه در کتب شان، و آنچه که رسول الله صلی الله علیه و آله در بستر وفات به آن سفارش و وصیت فرمودند را ذکر کرده اند، آیا این مهم ترین چیز نیست؟!

بیانیهی برائت ۱۳ مرجب

همانا به پدرام ائمه دوازده گانه و به من و مهدیین از فرزندانم وصیت و سفارش کرده اند، و فرمودند: از ابی عبدالله از پدرانش از امیر مؤمنان (علیه السلام) از رسول خدا (صلی الله علیه و آله)، در همان شبی که رحلت ایشان (علیه السلام) واقع شد به علی (علیه السلام) فرمودند: (ای ابا الحسن کاغذ و دواتی بیاور. حضرت رسول اکرم (صلی الله علیه و آله) وصیت خود را املاء فرمود و علی می نوشت تا بدین جا رسید و فرمود: یا علی! بعد از من دوازده امام می باشند و بعد از ایشان دوازده مهدی. پس تو یا علی اولین دوازده امام می باشی. و حدیث به درازا کشید تا این که فرمود: و چون وفات حسن عسگری برسد آن (خلافت) را به فرزندش (م ح م د) که مستحفظ شریعت و از جمله آل محمد است تسلیم کند، و ایشان دوازده امام اند. سپس بعد از ایشان دوازده مهدی خواهند بود. پس وقتی که قائم (علیه السلام) را اجل دریافت، آن گاه امر (خلافت) را به فرزندش که اولین مهدیین است بسپارد، که برای او سه نام است، یک نامش مانند نام من، و نام دیگرش نام پدر من است و آن ها عبدالله و احمداند، و نام سوم او مهدی است و او اولین مؤمنان است).^(۲)

از ابی عبدالله (علیه السلام) فرمودند: (همانا بعد از قائم (علیه السلام) دوازده مهدی از فرزندان حسین (علیه السلام) می باشند).^(۳)

در بحار الأنوار: به امام صادق (علیه السلام) عرض کردم: (ای فرزند رسول الله من از پدرتان شنیدم که فرمودند: بعد از قائم دوازده امام می باشند! حضرت فرمودند: پدرم فرمودند: دوازده مهدی و نفرمودند دوازده امام، ولیکن آنان قومی از شیعیان ما هستند که مردم را به شناخت حق و محبت ما دعوت می کنند).^(۴)

امیر المؤمنین (علیه السلام) در خبری طولانی فرمودند: (همانا اول آنان از بصره و آخر آنان از ابدال می باشند).^(۵)

۲- غیبت شیخ طوسی عربی ص ۱۵۰ و متن عربی و فارسی ص ۳۰۰ - بحار الأنوار ج ۵۳ ص ۱۴۵.

۳- غیبت شیخ طوسی ص ۳۸۵ - بحار الأنوار ج ۵۳ ص ۱۴۸ - البرهان ج ۳ ص ۳۱۰.

۴- بحار الأنوار علامه مجلسی ج ۹۹ ص ۲۲۷ - ۲۲۸.

۵- بشارة الإسلام ص ۱۴۸.

بیانیهی برائت ۱۳ مرجب

امام صادق علیه السلام در خبری طولانی در ذکر نامهای اصحاب قائم علیه السلام فرمودند: (... و از بصره... احمد...)^(۶).

امام باقر علیه السلام فرمودند: (برای قائم دو نام است؛ نامی آشکار و نامی پنهان، نام آشکار محمد و نام پنهان احمد می باشد).^(۷)

امام باقر علیه السلام در ذکر صفات مهدی اول می فرمایند: (... داری ابروان پیوسته، چشمانش در چهره اش فرو رفته و در صورتش اثری است).^(۸)

اهل بیت شما را از نام، محل سکونت و صفتم با خبر ساختند؛ آیا بر شما پوشیده و پنهانم؟ ولیکن:

﴿قَالَ يَا قَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُ عَلَى بَيْنَةٍ مِّن رَّبِّي وَأَتَانِي رَحْمَةً مِّنْ عِنْدِهِ فَعُمِّيَتْ عَلَيْكُمْ أَنُلْزِمُكُمْوهَا وَأَنْتُمْ لَهَا كَارِهُونَ﴾.^(۹)

(گفت ای قوم من، به من بگویید اگر از طرف پروردگارم حجتی روشن داشته باشم و مرا از نزد خود رحمتی بخشیده باشد که بر شما پوشیده است آیا ما [باید] شما را در حالی که بدان اگراه دارید به آن وادار کنیم).

همانا گذشتگان شما، پدرانم را از حق خویش راندند و در حق امیر المؤمنین علیه السلام گفتند: او به حکومت و ملوک چشم دوخته است؛ زیرا از حق خویش دفاع کرد و او را به مسخره گرفتند و خون به جگرش کردند، و به آنان فرمود: علی را به حکومت رانی بی دوام چه نسبتی است؟ و من نیز به شما می گویم: مرا به حکومت رانی بی دوام چه نسبتی است؟ اما من مأمورم و صبر پیشه می کنم همان طور که ایشان علیه السلام صبر کردند تا این که خداوند رحمان اذن به امرم دهد. پدران نیکوکارم در ذکر پدرم امام محمد بن الحسن علیه السلام و من کوتاهی نکردند و به فضل و منت الهی بر من، مرا در دعای خویش فراموش نکردند.

۶- بشارة الإسلام ص ۱۸۱.

۷- کمال الدین ج ۲ ص ۶۵۳ ب ۵۷.

۸- إلزام الناصب ج ۱ ص ۴۱۷.

۹- هود: ۲۸.

بیانیهی برائت ۱۳ مرجب

امام رضا علیه السلام می فرمایند: (خدایا دفع کن بلا را از ولی و خلیفه‌ی خودت... خدایا، مایه‌ی چشم روشنی و خوشحالی امام زمان را در او و خانواده و فرزندش و ذریه و تمام پیروانش فراهم فرما).^(۱۰)

اگر مرا نمی‌شناسید من پسر حسن ابن علی ابن ابی‌طالب، سبط پیامبر اسیر و گروگان شده هستم؛ وای بر کسی که در برابرم بایستد و لعنت بر کسی که با من دشمنی نماید، یارانم بهترین یاورانند؛ زمین از راه رفتن آنها بر خود افتخار می‌کند، و فرشتگان آنها را در بر می‌گیرند، و اولین دسته‌ای خواهند بود که روز قیامت وارد بهشت می‌شوند، به خدای بزرگ مرتبه سوگند و قسم به یس و طه و محکمات و کهیعص و جمعسق و آن سوگند بزرگ - الم - به درستی آنان همان فرقه‌ی رستگار و امت محمد به حق و راستی هستند؛ امر کنندگان به معروف و نهی کنندگان از منکر می‌باشند، زیرا که به حاکمیت خدا بر روی زمینش بر خلاف دیگران اقرار می‌کنند. فتنه‌ها در آنان اثری ندارد زیرا غربال گشته‌اند همان‌گونه که دانه از کشت‌زار جدا می‌شود، آنان راهبان در تاریکی شب و شیرهای در روشنایی روز هستند. کارزار کنندگان دلاور در راه خدا که در راهش ملامت هیچ ملامت‌گری در آنان اثر ندارد، خوردن نان جو و خوابیدن در مکان‌های حقیر را به همراه سلامتی و مصونیت دین خویش ترجیح می‌دهند، مرگ در راه ولایت به اهل بیت را شیرین‌تر از عسل می‌بینند، پس خوشا به حال‌شان و چه خوش سرانجامی دارند.

اما بعد ...

شما ای شیعیان امیر المؤمنین علی بن ابی‌طالب بر اساس ادعای تشیعی که می‌کنید، همانا حجت رسا و کامل از سوی خداوند و به واسطه‌ی من بر شما اقامه شد، و این که من راه مستقیم به سوی بهشت‌های پر نعمت هستم، پس هر کس با من همراه شود نجات یافت، و هر کس با من مخالفت کند هلاک می‌گردد؛ و این آخرین هشدار از خدا و از امام مهدی علیه السلام

۱۰- مفاتیح الجنان ص ۶۱۸.

بیانیهی برائت ۱۳ رجب

می‌باشد، و بعد از آن چیزی جز آیت عذاب و خفت و خواری در دنیا نخواهد بود، و کسی که به این دعوت ملحق نشود در آخرت به جهنمی در می‌آید و چه بد منزل گاهی است.

خداوندا فرمودی: ﴿أَمَّنْ يُجِيبُ الْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَاهُ وَيَكْشِفُ السُّوءَ وَيَجْعَلُكُمْ خُلَفَاءَ الْأَرْضِ إِلَهًا مَّعَ اللَّهِ قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ﴾. (۱۱)

(یا [کیست] آن کس که درمانده را چون وی را بخواند اجابت می‌کند و گرفتاری را برطرف می‌گرداند و شما را جانشینان این زمین قرار می‌دهد آیا معبودی با خداست چه کم پند می‌پذیرید).

و من آن درمانده و در راه مانده و یتیم و مستمند هستم، پس با فضل و رحمت و بخشش ابتدائی خویش مرا اجابت کن! ای اجابت کنندهی دعای درماندگان.

خداوندا طلب یاری و پیروزی بر دشمنان و دشمنان خود می‌کنم پس یاری و پیروزم گردان! که قدرتی بدون کمک و یاری تو نیست ای خداوند منزّه.

با نام امام محمد بن الحسن المهدی علیه السلام اعلام می‌دارم که، هر کس به این دعوت ملحق نشود و با وصی امام مهدی علیه السلام بعد از ۱۳ رجب ۱۴۲۵ هـ.ق (آذر ماه / ۱۳۸۳ هـ.ش) اعلان بیعت نکند، او:

۱- از ولایت امیر المؤمنین علی بن ابی طالب علیه السلام خارج گشته و با آن حال، [جهنم] چه ورودگاه بدی برای واردان خواهد بود، و تمام اعمال عبادی اش باطل است، پس نماز، روزه، حج و زکات بدون ولایت قابل قبول نیست.

۲- رسول الله محمد بن عبدالله از تمام کسانی که خود را به ایشان (سادات) نسبت می‌دهند، اما به این دعوت ملحق نمی‌شوند، برائت می‌جویند.

بیانیهی برائت ۱۳ مرجب

﴿وَإِذَا وَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ أَخْرَجْنَا لَهُمْ دَابَّةً مِّنَ الْأَرْضِ تُكَلِّمُهُمْ أَنَّ النَّاسَ كَانُوا بِآيَاتِنَا لَا يُوقِنُونَ﴾. (۱۲)

(و چون قول [عذاب] بر ایشان واجب گردد، جنبنده‌ای را از زمین برای آنان بیرون می‌آوریم که با ایشان سخن گوید، که مردم [چنان که باید] به نشانه‌های ما یقین نداشتند).

بقیة آل محمد ﷺ

مرکز شدید سید احمد الحسن علیہ السلام

وصی و فرستاده‌ی امام مهدی علیہ السلام برای همهی مردم

مؤید به جبرائیل، مسدد به میکائیل و منصور به اسرافیل

(ذمیرهی آنان نسلی امر نسل دیگر است و خداوند شنوای داناست)

۱۳ / شوال / ۱۴۲۵ هـ. ق

۰۶ / آذر ماه / ۱۳۸۳ هـ. ش